

havde hørt fra Enhedslisten. Jeg sagde, at Enhedslisten ikke har stillet ændringsforslag, på trods af at de har fået teknisk bistand til at udarbejde et ændringsforslag. Og det er i hvert fald korrekt; der er ikke stillet noget ændringsforslag af Enhedslisten.

Enhedslisten kan altså ikke støtte lovforslaget i denne her form af nogle principielle grunde. Jeg sagde i min ordførertale, at det kan jeg forstå. Jeg er ikke enig, men jeg kan forstå synspunktet.

Men jeg har altså faktisk i denne sag meget mere respekt for SF, som i sin udtalelse skriver, at mindretallet:

»... finder, at lovforslagets bestemmelse om et nyt opholdsgrundlag er en nødløsning på en håbløs situation for de mange mennesker, som ikke har opnået asyl. Det er mindretallets grundopfattelse, at mennesker, der afviser at deltage i en internationalt fordømt krig, skal have asyl. Mindretallet støtter imidlertid denne bestemmelse, fordi det giver de mennesker, som nu ikke har et opholdsgrundlag i Danmark, en mulighed for at få en tilværelse uden for asylcentre.«

Det er en anderledes nuanceret holdning frem for den alt eller intet-holdning, Enhedslisten har givet udtryk for.

SF synes jo heller ikke – men det kan de selv redegøre for – at det her er lykken, men det giver nogle vilkårsforbedringer for de mennesker, som er kommet i klemme i denne ulykkelige situation, og derfor har SF sagt ja til det.

Enhedslisten ønsker øjensynlig ikke at give de vilkårsforbedringer, hvis de ikke kan få alt, hvad de beder om.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg må sige, at jeg er virkelig skuffet over, at et så kompetent og politisk veltrænet folketingsmedlem som hr. Søren Søndergaard kan komme med så dårlig en undskyldning.

Hr. Søren Søndergaard ved jo udmærket godt, at det officielle dokument, det, som omverdenen har adgang til, er betænkningen. Det er dér, de serbiske desertører kan se, hvorfor de ikke kan få midlertidig opholdstilladelse. Men der står ingenting til oplysning for offentligheden om, hvorfor Enhedslisten ikke vil støtte dette forslag, intet. Den private korrespondance, hr. Søren Søndergaard henviser til her, kan ikke bruges til noget som helst, for den står ingen steder.

Hvis Enhedslistens repræsentant havde brugt sit normale politiske håndlag her, så havde han skrevet et uddybende betækningsbidrag, eller han havde stillet et ændringsforslag, som så var kommet til behandling og afstemning her i Folketingssalen.

Som det er nu, er den, der er interesseret i sagens gang, fuldstændig ladt i stikken. Man kan ikke se, hvorfor Enhedslisten stemmer imod. Man kan bare se, at de gør fælles sag med højrefløjen i Folketinget. Det synes jeg er beklageligt, og det synes jeg også omverdenen skal være opmærksom på.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Lovforslaget handler bl.a. om de mennesker, der har søgt asyl, fordi de ikke ønskede at deltage i en internationalt fordømt krig, og mange af dem har fået afslag. SF er utilfreds med disse afslag. Vi havde gerne set, at de havde fået tilkendt asyl, altså med andre ord at vores udlændingelov generelt gav tilladelse til asyl, når det drejer sig om desertører fra internationalt fordømte krige.

Der var nogle år efteråret, der fik asyl, og de har fået opholdstilladelse af midlertidig karakter. Enhedslisten ønsker nu at vælge denne gruppe ud, som har fået afslag, og give denne gruppe en specialplacering, således at de skal have opholdstilladelse med en kortere tidsfrist end den anden gruppe, der fik asyl. Det forstår jeg ikke.

Men det, jeg forstår, er, at der er en gruppe, som nu har siddet inaktive i flygtningecentre i alt for mange år.

Det, jeg hører, er, at de ansatte i flygtningecentrene ikke længere fagligt kan forsvare at se på, at disse mennesker bryder sammen psykisk, hvis de ikke snart får mulighed for at komme ud.

Det, jeg kan læse – jeg har fået brev fra nogle af de mennesker, det drejer sig om – er, at de medgiver, at § 9.2.6 var en illusion, »... og det var heller ikke vores redning, men blot en mulighed for at give os nyt håb, dage uden hovedpine, søvn og måske en start på et liv, mens vi venter på vores land.«

Det, jeg ved, er, at hvis dette lovforslag ikke vedtages, så overgår disse mennesker i princip til politiets varetægt. Det bliver nu politiets opgave at afprøve mulighederne for at sende disse mennesker hjem over grænsen.